

797

281.6

8-21

203.4
7-23

№ 8

Հ Ա Շ Ի Ի

ԵՐԵՒԱՆԱՅ

ՍՈՒՐԲ ԳՐԻԳՈՐ-ԼՈՒՍԱԿՈՐԻՉ
ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ

1908 ԹՈՒԻ

ԵՐԵՅՓՈՒ ԴՄԻՏՐԻ ՄԻԽԱՅԼՈՎԻՉ ՊԱՊՈՎ

72

1

2001

1909

ՆՇԻԱՆԸ. ՏԱՐԱՐԱՆ ԼՈՒԻՍ ՏԵՐ-ԳՐԻԳՈՐԵԱՆԻ
ՅՐԻՎԱՆԻ. ՏՈՐՈՓԵՇԱՏԻԱ ՅՈՒՆԱ ԹԵՐ-ԳՐԻԳՐԻԱՆՈՐՈՐԸ.

281.6

281

28

28

370

2131-22

№ 8

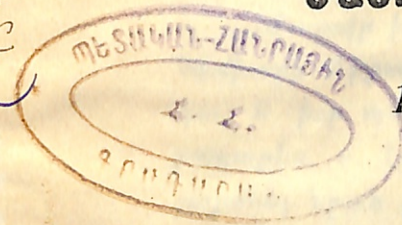


Հ Ա Շ Ի Ի

ԵՐԵՎԱՆԱՅ

ՍՈՒՐԲ ԳՐԻԳՈՐ-ԼՈՒՍԱԿՈՐԻՉ
ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ

15411



1908 ԹՈՒԻ



ԵՐԵՅՓՈՒՆ ԴՄԻՏՐԻ ՄԻԽԱՅԻՈՒՉ ՊԱՊՈՎ

430



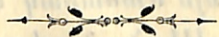
1909

ՅՐԵՎԱՆԻ ՏԱՊԱՐԱՆԻ ԷԴԻՏՈՐ ՏԵՐ-ԳՐԻԳՐԻԱՆԻ
ЭДИТОРЪ СКОРОПЕЧАТНАЯ ЭМИНА ТЕРЬ-ГРИГОРЯНЦА.

23644-60

հետև պ. Դիմիտրի Պապովը արդիւնաւոր և օգտակար ծառայող է եղել ս. Լուսաւորիչ եկեղեցու բարեգարդութեան վերաբերութեամբ և ի նկատի ունենալով, որ այդ եկեղեցին դեռ ևս կարօտութիւն ունի և ապագայ բարեգարդութեան, ուստի և որոշեց վերստին խնդրել պ. Դ. Պապովեանին նորից յանձն առնել երեցվոխանական պաշտօնը, որի համար ժողովը ընդունում է միաձայն, իբրև մի անփոխարինելի անձնաւորութիւն այդ պաշտօնի համար. իսկ հոգաբարձական պաշտօնի համար ձայնից բացարձակ առաւելութեամբ ընտրուեցին պ. պ. Պետրոս Յովհաննիսեան, Աղաջան Արշակունի և Մահտեսի Ն. Գէորգեան:

Ստորագրութիւնը:



ՄՈՒՏԲ ՄՈՍՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆԻՑ.

1908 ԱՄԻ ՅՈՒՆԻԱՐԻ 1-ԻՑ ՄԻՆՁԻ 12-Է ՅՈՒՆԻԱՐԻ
1909 ԱՄԻ ՄՈՍՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆԻՑ ՄՏԱՅՈՒՆԻԼԷ 759 Ր. 59 Կ.

Մուտք ջահեր վառելուց.

Պ. Յարութիւնեանի թաղմանը 1 մեծ ջահ	3 Ր.
պ. Յարութիւն Թարվէրդեանի հարսի թաղմանը	2 —
պ. Ներսէս Գէորգեանի պսակին մի ջահ	2 —
պ. Յովհաննէս Վարդանեանի պսակին	2 —
Տիկին Սովիշի հոգեհանգստեանը 1 ջահ	3 —
3 ջահ Գիմնազիայի Ա և Գ դասարանի աշակերտաց հաղորդութեան առթիւ	6 —
Օրիորդ Փառանձէմ Առաքելեանի թաղմանը 1 ջահ	2 —
Օրիորդաց Պրօգիմնազիայի աշակերտուհեաց հաղորդութեան առթիւ 2 ջահ	4 —
4 ջահ հանգուցեալ Տիգրան Աջամեանի թաղմանը	9 —
Աննա Խանաղեանի թաղմանը 2 ջահ	5 —
պ. Գէորգ Գէորգեանի ամուսնայ թաղմանը 1 ջահ	3 —
1 ջահ խաչկերայր Մ. Ազիզեանից	2 —
2 ջահ Տիգրան Տէր-Արրահամեանի թաղմանը	3 —
2 ջահ հանգուցեալ Սեդրակ Ազիզեանի թաղմանը	5 —
Գումարն է	51 Ր.

Մուտք մկրտութեանց լուսագներից.

Խաչի քաւոր պ. Տիգրան Քոչարովից	5 Ր.
Պարիկմախէր պ. Խաչատուր Յարութիւնեանից	20 Կ.
պ. Գրիգոր Յարութիւնեանից	20 Կ.
պ. Տիգրան Աղամեանից	30 Կ.
պ. Արշակ Յակովբեանից	50 Կ.
պ. Կարապետ Յարութիւնեանից	30 Կ.

Նորբայ Տէր Յակոբի միջոցաւ	20 կ.
Տէր Վրթանէսի միջոցաւ	25 կ.
Քօջարեանց Նիկալայից մկրտութեան	1 ռ.
պ. Մեղրոն Աղամջանեանից	50 կ.
Տէր-Ղևոնդի ձեռամբ	30 կ.
պ. Մանուկ Նախաշիրարեանից	1 ռ.
Տէր-Ղևոնդի ձեռամբ	30 կ.
պ. Մատթէոս Նազարեանից	30 կ.
— Արմենակ Աֆրիկեանից	1 ռ.
— Մկրտիչ Մուսինեանից, Տ.-Ղևոնդի ձեռամբ	1 ռ.
— Երուանդ Մովսէսեանից	50 կ.
— Կարապետ Աֆրիկեանից	3 ռ.
— Գէորգ Եղիկեարեանից	50 կ.
— Լևոնդ Տէր-Յովհաննիսեանից	50 կ.
— Գեորգի Սկանդարեանից	20 կ.
— Յարութիւն Տէր-Յովհաննիսեանից	50 կ.
— Հմայեակ Աղատեանից	1 ռ.
— Խաչատուր Արղումանեանից	75 կ.
— Ալէքսանդր Յակոբովից	40 կ.
— Ալէքսանդր Յակովբեանից	50 կ.
— Մկրտիչ Ներսէսեանից	50 կ.
— Թորգոմ Թադէոսեանից	1 ռ.
	832 ռ. 49 կ.

Լուսագին տօներից.

1. Լուսագին Ծննդեան տօնին	} օգնում էին պա. Նիկալայ Գէորգեան և Մարտ. Բաղալեան.
2. և յօգուտ աղքատաց	
	46 ռ. 5 կ. եկեղեցուն
	46 ռ. 5 կ. աղքատաց
3. Համբարձում Մալխասեանից	50 կ.
4. Զատիկեան մատուղի և աղքատաց	132 ռ.

Լուսագին պատկերից.

1. Տէր-Անդրանիկի միջոցաւ	50 կ.
2. Ներսէս Գէորգեանի պատկին	1 ռ.
3. Հայրապետ Աւագեանի պատկին	60 կ.
4. Յովհաննէս Մինասեանի պատկին	1 ռ.
5. Տէր-Ղևոնդի միջոցաւ	50 կ.
6. Տէր-Ղևոնդի միջոցաւ	1 ռ.
7. Խաչ-Եղբայր Մ. Աղիղեանից	1 ռ.
8. Պարոն Բէկ Եւսանեանից	50 կ.
9. Դուրիթ Ղարեբեանից	50 կ.
10. Տէր Զարարի միջոցաւ	50 կ.

Լուսագին քաղուփներից.

1. Յարութիւնեանի թաղմանը 1 միծ ջահ	2 ռ.
2. Յարութիւն Թարվերգեանի հարսի թաղմանը	1 ռ.
3. Օր. Փառանձէմ Աւագեանի թաղմանը	50 կ.
4. Տիգրան Աջամեանցի թաղմանը	2 ռ.
5. Գէորգ Գէօղալեանից	1 ռ.
6. Արշալոյս Քոջարեանցի թաղմանը	1 ռ.
7. Սառա Բարայեանցի թաղմանը	50 կ.
8. Սեղրակ Աղիղեանցի թաղմանը	1 ռ.
9. Ոմն Յովհաննէսի թաղմանը	50 կ.

Լուսագին հոգեհանգստեան.

1. Հանդուցեալ Տիկին Սաւիչի տարեղարձի հոգեհանգստեանը	1 ռ.
---	------

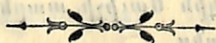
Կալուածքներից եւ ալ աղբիւրներից.

1. Եկեղեցապատկան տան վարձու Բ տրէտն 17 ռ. 50 կ.
2. պ. Մկ. Զանիտաղեանցից Դոնաբացէրին 5 ռ.
3. Կապալառու այգեաց պ. Գասպար Գէորգոսի
վից առաջին կէս տարւոյ վարձ . 27 ռ. 50 կ.
4. Յօգուտ եկեղեցւոյ 3 դրամարկից } 1 ռ. 90 կ.
5. Յօգուտ աղբատաց 2 դրամարկից } 50 կ.
(ի ներկայութեան պ. Ն. Գէորգեանի
և զպիր Սահակայ)
6. Քսան հատ աղիւս ծախուեց պ. Քաղբատին 50 կ.
7. Եկեղեցապատկան տան վարձու Բ տրէտն 17 ռ. 50 կ.
8. Այգեաց կապալառու Գասպար Գէորգոսի
երկրորդ կէս տարւոյ վճար . 27 ռ. 50 կ.
9. Գ. Համբարձում Մալխասեանից . 15 ռ.

Մուտքը ընդամենն եղել է 1908 թ. ընթացքում 1140 ռ. 54 կ.

Նուիրաբերութիւններ.

1. Գ. Նախընթացեանց բրօնզով ծածկեց շուշապատ 2
դռնների փայտեայ խաչերը ձրի:
2. Գ. Կոստանտին Եգորիչ Կամսարական նուիրեց մի չի-
նարի ծառ:
3. Գ. Խաչատուր Մէլիքեանց նուիրեց մի ակացիայի ծառ:
4. Գ. Գալէլ Գրիգորիչ Կանդուրալեանց նուիրեց 30 հատ
ակացիայի ծառ:



Ծ Ա Խ Ք:

Առնուած է ընդամենն 237 ֆ. 5 փ. 37 ֆ. մոտ

150-ցից *)	(զոյգը 5 կոպ.)	2 փ. 20 ֆ.
120-ցից	(զոյգը 5 կոպ.)	10 ֆ.
80-ցից	(հատը 5 կոպ.)	1 փ. 35 ֆ.
50-ցից	(հատը 10 կոպ.)	20 ֆ.
24-ցից	(Ջահերի համար)	6 ֆ.
16 և 12-ցից	(Ջահերի համար)	26 ֆ.

5 փ. 37 ֆ. — 283 ռ. 20 կ.

Ուղարկել էինք 16 ֆ. կոճառ մօմ Ալեքսանդրոսով և
նրա տեղ ստացել ենք առայժմ 8 ֆ. տեղ՝ 4 ֆ. որ և ծա-
խուել է 16 ռուբ.

Մեր հաշուով մոմավաճառութիւնից պիտի ստացած
լինէինք մօտ 820 ռ. մինչդեռ մօմը ծախուել է 759 ռուբ.
59 կ. պակասում է 50—60 ռ. չափ մօտաւորապէս:

Ռոնիկ եկեղեցւոյ պատճօնից Յունաւրի 1-ից մինչեւ
Դեկտեմբեր ամսի վերջը.

Տէր-Գրիգոր Սուրբառեանցին յունաւր, փետրուար, մարտ և ապրիլ ամիսների	48 ռ.
Տէր-Ռաֆայէլ Ռուբինեանցին յունաւր, փետրուար և մարտ ամիսների	36 ռ.
Տէր-Ղևոնդ Աթանոսեանին ապրիլ, մայիս և յու- նիս ամիսների	30 ռ.
Տիրացու Սահակ Մխիթարեանցին ամբողջ տարւան .	180 ռ.
Տիրացու Մնաց. Կարապետեանին ամբողջ տարւան .	132 ռ.
Ընդամենն	426 ռ.

*) Ասելով մօմը 150-ց, կամ 80-ց, կամ 50-ց պէտք է հասկա-
նալ որ մի ֆունտ մօմի մէջ գտնուում է մօտաւորապէս մինչև 150
հատ մօմ, կամ 80 հատ մօմ, կամ 50 հատ մօմ և այլն:

Աղբատաց բաժանուել է	46 ռ. 10 կ.
1 ֆ. կնտրուկ Բաբասովից	1 ռ. 90 կ.
Եկեղեցւոյ դռան տպակի	1 ռ. 60 կ.
Եկեղեցւոյ դռան մեծ ապակի և մի փոքր	2 ռ. 40 կ.
2 վիվիսկայ բակի գոների համար	5 ռ. —
Տէր-Գրիգորի սուռճար կարելու	3 ռ. —
Սուռճարի համար 12 ¹ / ₂ արշին խաս և 13 արշին աստառ	21 ռ. 72 կ.
Մի զոյգ արծաթեայ կոճակ փիլոնի (8 մոխայ)	2 ռ. —
6 ֆ. խունկ	1 ռ. 80 կ.
„Արարատ“ ամսագրին	4 ռ. —
4 թերթ „Դանիէլի“	— 60 կ.

1 ² / ₂ սաժէն վառելափայտ Խ. Աելիքեանից	19 ռ. —
6 փութ ածուխ	3 ռ. 65 կ.
10 չապիկ լուանալու	1 ռ. —
2 ¹ / ₂ փութ սպիտակ ալիւր նշխարքի համար	8 ռ. 40 կ.
Նախընտրարովին դռան ապակի գցելու	1 ռ. 60 կ.
Գործակալին 1908 թ. մատենաների զինը	4 ռ. 50 կ.
4 ֆ. կարագ	2 ռ. —
3 չաբրի	— 67 կ.
Տէր-Ղեոնդին հրաւիրաթղթեր տպել տալու	3 ռ. —

Մաշաղի Նայիրին 2 սաժէն հողի զինը	16 ռ. —
19 սաժ. պատ շտրելու վարձ վարպետ Գաբրիէլին	38 ռ. —
Դարձակների քարերը քանդելու և նորից շինելու	2 ռ. 50 կ.
Աւաղին՝ թուրքին	1 ռ. —
7 փութ 10 ֆ. կիր ձաւրակեանցին	2 ռ. 42 կ.
51 կոտ հող (3 ⁴ / ₄ արշինանոց)	6 ռ. 50 կ.
Երեք դռան պաշինկի Մկրտիչ սլեսարին	6 ռ. —

1000 ծրար Յովհաննիսեանից (լուսագ. ժողովելու	2 ռ. 80 կ.
1000 ծրար և 100 հրաւիրաթերթ լուսագ. տպագրելու	7 ռ. 25 կ.
240 հաշւատեար տպելու	33 ռ. —
Ծխականների անուանացուցակ տպելու	4 ռ. —
Փողոցի առուներ և մայթեր ուղղելու	10 ռ. 40 կ.
Մի դրամարկղ մալթուկայ	1 ռ. 50 կ.
Պողտովի հայաթից խիճ ածելու մայթերի վրայ՝ թուրքին	— 50 կ.
Տէր-Ղեոնդի ծխականների ցուցակ տպելու	4 ռ. —
Միրովոյի պարբերական պալէստիկ համաձայն Ղէնգաւիթ գնալու՝ ֆայէտոնին	2 ռ. —
Քաղաքային տան հարկ	2 ռ. 46 կ.

Վհարած պարսէր.

պ. Նիկոլայ Գէորգովին	25 ռ. —
պ. Անդրիաս Աստուածատրեանցին	25 ռ. —
ա. Աննա Արագովին	50 ռ. —
պ. Համբարձում Մալխասեանին	15 ռ. —
պ. Յովհաննէս Քոչարեանցին	15 ռ. —

Եւր Եղել է 1908 թ. ընթացքում ընդամենն 1113 ռ. 47 կ.



ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՉՈՒՆՏԵՍՆԵՐԻ:

1909 թ. Յունւարի 23-ին. Երևան:

Մենք ներքոյ ստորագրեալներս զննեցինք Երևանայ Ս. Լուսաւորիչ մայր-եկեղեցւոյ 1908 թւի ելից և մտից հաշուեմատեանը, որից երևաց, որ պ. Երեցփոխ Դիմիտրի Պապովի ձեռքով ընդհանուր մուտք եղել է 1140 ըուր. 54 կ., իսկ ծախք եղել է 1113 ըուր. 47 կոպ., որը հանելով մուտքի գումարէն առ մէկն Յունւարի 1909 թ. մնում է կանխիկ զրամ 27 ը. 7 կ.

1908 թւականին եկեղեցին պարտք է ունեցել 786 ը. 55 կ. վճարած է 130 ը. և զուրս գալով 1908 թ. աւելորդ գումարն 27 ը. 7 կ. առ 1-ն Յունւարի 1909 ամի եկեղեցին մնում է վճարելու 629 ըուր. 48 կոպ.

Հոգաբարձուք { Աղաջուս Արշակունի
Պետրոս Յովնանիսեան

ՄԻ ԲԱՆԻ ԳԻՏԵԼԻԲՆԵՐ:

Ամեն մի եկեղեցի կառավարում, պահում-պահպանում է. ա) իւր ծխականների յօժարակամ նուիրարեութիւններով և բ) եկեղեցապատկան կալուածքներից ստացած եկամուտներով, որ այգիներից, վարելահողերից, աններից, խանութներից, ջրաղացներից և այլն:

Ս. Լուսաւորիչ եկեղեցին օժտուած յետոյ Կանխադրքին՝ աւել էր մի մատեան, որի մէջ պիտի գրէին իւրեանց սեփական ձեռքով այն պարտքները, որոնք ցանկութիւն ունէին ս. Լուսաւորչայ ծուխ գառնալու, նշանակելով հանգերձ իւրեանց ծխական քահանայ (անունը): Իսկ երբ այդ ծխականների թիւը հասնէր 200-300-ի, ժողով կայացնել և մի զարգացած ուսումնաւարտ քահանայ ձեռնադրել տալ առանձնապէս եկեղեցւոյ համար: Այդ պատճառով էլ անորոշ ժամանակով նշանակել էին օգնական քահանաներ՝ Գ. ա. ք. Սուքիասեանց և Գարեգին ք. Խաչատրեանց: (Բացի վերոյիշեալ քահանաներից եկեղեցւում պաշտօնավարել են մէկը միւսից յետոյ՝ Մկրտիչ վարդապետ Թադէոսեան, Քրիզոստ. ա. ք. Աւագեանց, Գևորգ ք. Միրիմանեանց, Ռաֆայել ք. Ռուբինեանց և Դեանդ ք. Աթանասեանց:

Մինչև այսօր եկեղեցւոյ մատեանում գրել են ծխական մօտ 120 հոգի՝ զանազան եկեղեցիների ծխականներից, որոնցից շատերը յեա են բաշխել:

Գրիգոր ա. ք. Սուքիասեանցի ծխականների թիւը այդ մատեանում հասնում էր 97-ի, որոնցից բաւորապէս հեռացել է Տ.-Քրիզոստի ծխութիւնից: Մի ուրիշ մասը կենում է Զարգեղում, որը իսկապէս Տ.-Քրիզոստի ծուխ է համարւում, բայց ոչ ս. Լուսաւորչի. մի մեծ մասն էլ կազմում է բանուր աղքատ ծխականների գաւառաբաշ, որք նիւթապէս ոչ մի օգուտ չի տալիս եկեղեցւուն, լնչապէս երբեք է ամեն տարւոյ հաշուեմատեաններից. մնում է 5-10

ծուխ, որ տարեկան կտրողանում է վճարել 4-5 թ. (Զատկին և Ծննդեան) լուսազին, մատաղազին և յօգուտ աղբատաց, կամ եկեղեցուց մօտիկ լինելով՝ կտրողանում է շուտ-շուտ յաճախել ժամասացութեանց։ Ուրեմն այն ահազին եկամուտը, որ ստանում էր ս. Լուսաւորիչ եկեղեցին և ստացած եկամուտներից օգտւում էին քահանաներն ևս, ստանալով ամսական 10-12 թ.—ստացւում էր ժամաւոր աղօթողներից, որոնք մօտիկութեան պատճառով շարունակ յաճախում էին եկեղեցին և որոնց ս. զգացմունքը շարաշար վերաւորեցին եկեղեցւոյ քահանաները և պատճառ դառան այդ ժամաւորներին այլ ևս մեր եկեղեցի չգալու, ինչպէս՝ կ'տեսնենք մի քիչ ներքե։

Կալուածքներից եկեղեցին ունի մի փոքրիկ տուն, որը տարեկան բերում է 35 թ. և մի այգի ձէնկաւթում—տարեկան 55 թ. դուրս գալով թէ թագաւորական հարկեր և այլ ծախսերը՝ մնում է դուա եկամուտ 70-75 թուր.։ Մի չնչին զրամ։

Որպէս զի եկեղեցւոյ ծովը շատացրած լինելի՝ ևս միշտ դիմում էի քահանաներին գտնէ իւրեանց ծովսով տեղափոխել ս. Լուսաւորիչ, բայց ոչ որին չէր յաջողում՝ ծովը ամբողջովին չէր համաձայնում։ Դեռնդ ա. ք. Աթանասեանցը խոստացաւ իւր ամբողջ ծովսով տեղափոխել ս. Լուսաւորիչը և եթէ միշտ ներկայ գտնուէր ժամասացութեանց, մենք էլ հոգաբարձութեան հետ խոստանում էինք ամսական 10-12 թ. վճարել գանձանակադրամ, իսկ հակառակ դէպքում կրկնապատիկ դուրս գալ վճարելիք ոռճիկից։

Տ.-Ղևոնդ հայրը պայմանագրանց գտնեց երկու դէպքումն էլ՝ ոչ էլ նրա ծովը ցանկանում է (ահա երկրորդ տարին է) հեռանալ ս. Սարգսից*) և ոչ էլ ինքը յաճախում

*) 1908 թ. Զատկին և ուրիշ 1909 թ. Ծննդեան և Զատկին մեր ուղարկած հրաւիրաթերթին վճարել լուսազին, մատաղազին և յօգուտ աղբատաց, Դեռնդ ա. ք. Աթանասեանցի ծխականները պատասխանեցին—«մենք ս. Սարգսայ ծխականներ ենք և ոչ Լուսաւորչայ» և ոչինչ էլ չտւին բացի 4-5 հոգուց։

է ժամասացութեանց, իսկ ամսականները պահանջում է սպանալիքներով։ Իսկ մեր բողոքները, թէ ինչ իրաւունքով Կոնսիստորը հաստատեց Տ.-Ղևոնդին ս. Լուսաւորչում առանց Տ.-Ղևոնդի ծովի հաւանութեան, կամ թէ ինչու քահանան ժամ չալիտի ասի ամեն օր, կամ թէ վայել է պարտազանց քահանային առանց մի փաստի սանձարձակ լեզւով անպատկառ նամակներ գրել ինձ և այլն, այս բոլորին թէ Կոնսիստորը և թէ Սինօզը պատասխանում են խորին լուսթեամբ.... Թող հասարակութիւնը դատի՝ Տէր-Գրիգոր-Տէր-Ղևոնդն է մեղաւոր. թէ Կոնսիստոր-Սինօզը։

Ս. Լուսաւորիչ եկեղեցին, չնայած որ ոչ ծուխ ունի և ոչ կալուածք, շարունակ պահում էր իր օրինաւոր կարգապահութեամբ, պայծառութեամբ և շքեղութեամբ, որ իրրեկ կենդրոնական մայր-եկեղեցի դրաւում էր բոլորի ուշադրութիւնը և եկեղեցին միշտ լիքն էր լինում աղօթողներով. մոմավաճառութիւնն էլ փայլուն էր, որովհետեւ Երեւանցիների մեծամասնութիւնը միշտ շտապում էր ս. Լուսաւորիչ թէ ս. հաղորդութիւն ընդունելիս, թէ երեխայ մկրտելիս, թէ պսակելիս, թէ հանգուցեալին եկեղեցի գնելիս և այլն։

Բայց ահա երրորդ տարին է, ինչ որ մեր եկեղեցւում վերջ է դրել թէ կարգապահութեան և թէ կանոնաւոր ժամասացութեան։ 1908 թ. ընթացքում շատ անգամ (շաբաթական 4-5 անգամ) առաւօտեան կամ երեկոյեան ժամասացութիւններ չէին լինում, հասարակ-տօն օրերին, կամ կիրակի օրերը. մինչև անգամ Մեռելոցներին, Աւետման, Տեառնընդառաջին, Համբարձման, Լուսաւորչայ իրաւօնին պատարագներ չեն եղել, նախատօնակ՝ նոյնպէս։ Ժամասացութիւնն էլ քէֆն ուղած ժամանակ սկսում կամ վերջացնում էին*)։ Ժամաւորները նեղացած դադարեցին մեր եկեղեցի յաճախելուց, մանաւանդ մի քանիսներն էլ մի ուրիշ յարգելի պատճառներ ունէին ևս առաւել նեղանալու, երբ նրանց խնդիրը մերժուում էր քահանայի կող-

*) Բայց գաղափար կազմելու համար, թէ ինչ ձևով է կատարւում ժամասացութիւնը՝ հարկաւոր է սնձամբ ներկայ գտնել։

միջ... և ահա այդ է պատճառը որ 1908 թ. եկամուտը մոմավաճառութիւնից այնտեղ է հասել, որ տիրացուին ուսմիկ վճարելու միջոց չի մնացել, ուր մնաց որ եկեղեցին իր մի քանի հարիւր բուրլի պարտքը վճարի:

Ահա այդ հանգամանքները պատճառ եղան, որ 1908 թ. ակամայ դադարեցրի Տ.-Գրիգորին Մայիսից և Տ.-Ղևոնդին Յալիսից իրենց ամսականներ վճարելը, բացառելով հանգերիւն. „մինչև հիմա ես եմ վճարել, այսուհետև թող ծուրը կամ ժողովուրդը վճարի, արժանի էք դուք այդ պատւին թէ չէ“:

Սրանից յետոյ սկսուեմ են զազրելի կամայականութիւնները, որ մեծ բաւականութիւն և հրճանք պատճառեց Երևանայ Կոնսիստորիային (ինչքան ես կարողացայ նկատել) քահանայի հնարադիտութիւնը և քաջադուրծութիւնը:

Տէր-Գրիգորը դառաւ մոմավաճառ 4-5 ամիս շարունակ (իմ բացակայութեան ժամանակ) և ոչ մի միջոցաւ չկարողացայ հեռացնել մօմի սեղանիցս, մինչև որ պաշտօնապէս չզանգուտեցի հմայակ վարդապետ-ժամանակաւոր աստճնորդին:

Ես և եկեղեցւոյ հոգաբարձութիւնը երկեցիկ խումբ վարձեցինք, որ տօն օրերին, կիրակի օրերը, նախատանկներին երգէր և այլն, բայց Տ.-Գրիգորը ամենախայտառակ սպառնալիքներով դուրս վանդեց եկեղեցւոյ բոլորին. նոյնպէս չընդունեց մի ուրիշ տիրացուին, որին ուզում էինք վարձել:

Տիրացուին հրաւիրաթերթ էի աւել ժողով կայացնելու, — Տ.-Գրիգորը տիրացուի ձեռքից խլեց, որ ժողով չկայանայ, իսկ մենք էլ ստիպուած եղանք „Երևանայ Յայտաբարութեան“ մէջ տպել տալ հրաւերը:

Ծխականների այն մատենանք, որն որ 9 տարի շարունակ մոմավաճառութեան սեղանիցս չէր հեռացել, այսօր դառել է Տ.-Գրիգորի սեփականութիւն. տեսնենք որ Երևանցին կհամարձակուի նրա ձեռքից առնելու. չէ որ նա



յաւ չափել է թէ ժողովուրդի և թէ Կոնսիստորիայի չնդհար և իրեն էլ եկեղեցւոյ տէր է ճակաչում, շնայած որ հաստատուած էլ չէ մինչև այսօր:

Ես և հոգաբարձութիւնը բողոքեցինք թէ Կոնսիստորին և թէ Սինոդին մի քանի մարդկանց ստորագրութեամբ և թէ Տ.-Տեղակալին որանից 4 ամիս առաջ: Հետեանք այն եզրու, որ ամեն մէկը մեզանից (բողոքողներից) մի մի խայտառակ սպառնական նամակներ և ուրիշների միջոցաւ նախազգուշացումներ ստացանք Տէր-Գրիգորից, որոյ պատճառաւ հոգաբարձուներից մէկը հրաժարական տուեց: Կոնսիստորն էլ առանց մի քննութիւն կատարելու կամ ստուգելու մեր բողոքը՝ անհետանք թողեց և Տ.-Գրիգորին էլ մեզանից ծածուկ իւրեանց դատաւճռի պատճէն տուաւ:

Ահա մեր հոգեւորականների վարմունքը Սինոդից սկսած:

Բայց եթէ Երևանայ յարգելի հասարակութիւնն էլ, որի ծախսով շինւած և պայծառացրած է ս. Լուսաւորիչ եկեղեցին, միևնոյն հոգւով վերաբերւի այս հարցին և ինքը աէր չկանգնի իր եկեղեցուն, մարդարէ հարկաւոր չէ լինել, որ գուշակենք. „ս. Լուսաւորիչ եկեղեցին կփակի ի պատիւ և ի պարծանս Երևանցիների անտարբերութեան, և Տեղակալի, Սինոդի և Կոնսիստորի անփութութեանց“:

Թող ներսի ինձ մի փոքրիկ նկատողութիւն անել, որովհետև ինձ անհատականալի է մնում մինչև այսօր այդ երկոյթը: Ամեն ազգեր ունեն իւրեանց թէ կրօնական և թէ ազգային տօները. կրօնա-ազգային տօներից մէկն էլ ս. Գրիգոր Լուսաւորչաց տօնն է, որը տարեկան 3 անգամ է լինում: Երևանում գրեթէ տարուայ բոլոր 5 միակերպները տօնուում են մեր վաճառականների և արհեստաւորների կողմից ամենայն շքեղութեամբ. մագաղիններ, արհեստանոցներ փակելով և այլն, մինչդեռ այնպիսի մեծ տօնն ինչպէս „Են ի վերապէն“ է, երբէք չի տօնուում, ինչպէս և Լու-

(1004 / 1541) 23644-60

սաւորչայ միւս 2 տօները: Չեմ հասկանում. մենք Երևան-
ցիներս ու Գ. Լուսաւորչին չենք հաւանում, թէ միտելոցներն
ենք աւելի ըմբօր դասում:

Յրեցփոխ Յրեւանայ ա. Լուսաւորիչ մայր-եկեղեցւոյ

Դ. ՊԱՊՈՎ

1-ին Մայիսի 1909 թի:

ք. Երևան:



Կր.

|| 797

794
002417

